ד א ב מיי' פ"ד מהל' שגגות הלכה ה:

ה ג מיי' פ"י מהלכות נזירות הלכה ו:

תחלה. מן הצאן יביא כבש האיל ופתח בו הכתוב תחלה מן העוף יביא תורים האיל ופתח בו הכתוב תחלה אלמה *תנן הרי עלי עולה יביא כבש רבי אלעזר בן עזריה אומר תור או בן יונה ולא פליג רבי יהודה אלא מאי מיוחדת שבמנחות דלית ליה שם לווי והא תנא האיל ופתח בו הכתוב תחלה קאמר הכי קאמר איזהו מנחה מיוחדת שבמנחות דלית ליה שם לווי זו שפתח בו הכתוב תחלה פשיטא מנחת הסולת קאמר סימנא בעלמא: מנחה מן המנחה [וכו']: בעי רב פפא מיני מנחה מהו כיון דאמר מיני תרתי קאמר ומאי מנחה דכולה מנחות נמי מנחה מיקריין דכתיב וזאת תורת המנחה או דלמא כיון דאמר מנחה חדא מנחה קאמר ומאי מיני מנחה הכי קאמר ממיני מנחה חדא מנחה עלי תא שמע מנחה מן מנחה יביא אחת הא מיני מנחה שתים אימא סיפא מנחות מן מנחות יביא שתים הא מיני מנחה חדא *אלא מהא ליכא למשמע מינה תא שמע מן מנחות עלי יביא שתי מנחות ממין אחד הא ממיני מנחה חדא דלמא הא מיני מנחה מביא שתי מנחות משני מינין והא לא תני הכי מין מנחות עלי מביא שתי מנחות ממין אחד מיני מנחות עלי מביא שתי מנחות משני מינין הא מיני מנחה חדא דלמא הא מני רבי שמעון היא *דאמר מחצה חלות ומחצה רקיקן יביא ומאי מיני מנחה מנחה דאית בה תרי מיני אבל רבנן דאמרי מחצה חלות ומחצה רקיקן לא יביא מביא שתי מנחות משני מינין: פירשתי ואיני יודע מה פירשתי יביא חמשתן: מאן תנא אמר רבי ירמיה דלא כרבי שמעון דאי רבי שמעון כיון דאמר מחצה חלות ומחצה רקיקן יביא אי נמי *) סבר לה כרבי יהודה דאמר כל המנחות באות עשר איכא לספוקה בארבע עשרה מנחות אביי אמר אפילו תימא רבי שמעון שמעינן ליה לרבי שמעון דאמר מייתי ומתני *דתניא רבי שמעון אומר למחרת מביא אשמו ולוגו עמו

*) פי' ומכ"ש אי ס"ל כר"מ דבלוש י"ב חלות דאיכא ספיקות טפי

רש"י

מן הצאן יביא כבש. אמר הרי עלי עולה מן הצאן יביא כבש ולא מן האיל ופתח בו וכו': דלית ליה שם לווי · שנקראת מנחה סתם דשאר מנחות יש להם שם לווי מנחת מחבת ומנחת מרחשת ומנחת מאפה: אמו היא מנחה דקרי לה ר' יהודה מיוחדת · משום דלית ליה שם לווי זו שפתח בה הכתוב תחלה והיינו מנחת סלת: פשיטא דמנחת סלת קאמר ר' יהודה דהא בהדיא קתני לה: סימנא בעלמא · לגירסא שלא תטעה ותשכח אזו מנחה קאמר ר' יהודה דביא, סימן זה יהא בידך, זו שפתח בה הכתוב תחלה: וזאת תורת המנחה · בנו את אהרן ולשלשה מנחות קאי: ה"ג · ממיני': מנחה מן המנחה שפירשתי לעיל: יביא אחת · משום דמין חד משמע ומנחה נמי חדא משמע: הא מיני מנחה שתים · יביא שתים: ממין אחד · ב) [א] (דמוקים) למנחותיו [ליטני]: דלמא הא מיני מנחה יביא שתי מנחות משני מינין · דמיני (א) ג) [ב] (מנחה) משמע תרין [ומנחה נמי משמע תרין] כדאמרינן לעיל וזאת תורת המנחה: דילמא · הא דדייקן מינה הא מיני מנחה חדא ר' שמעון היא דלדידיה איכא לקיומי תרוייהו [ליטני] שני מינין במנחה אחת אבל לרבנן דלית להו מנחה משני מינים לעולם חדא מנחה דן ממין אחד (לא) מייתי: ספק מנה · דלא מספקא ליה אלא בחמשה מנחות: כיון דאמר מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא · ולאו דוקא קאמר דה"ה לתשע חלות וחד רקיק או לתשעה רקיקין וחדא חלה: אי נמי סבר לה כרבי יהודה דאמר · בפרק ואלו מנחות (לעיל עו·) כל המנחות באות עשר עשר: איכא לספוקי נפי בארבע עשרה מנחות · סלת ומחבת ומרחשת הרי ה) ג', ומנחת *מאפה איכא אחד עשר ספיקות דלמא כולה חלות כדר ושמא תשעה חלות וחד רקיק ושמא שמונה חלות ושני רקיקין [ג] וכן גרועי לחלות ואוסופי ברקיקין עד שמא כולה רקיקין (ג)[הרי י"א]: מייתי · שתי מנחות תחלה של עשר חלות ותחלה של עשר רקיקין ואומר אם כולה חלות או כולה רקיקין נדרתי, אותה שנדרתי תהא לנדרי והאחרת תהא נדבה, ואם מחצה ו) (של) חלות ורקיקין נדרתי יגמרו חלות מה לפי מה שנדרתי *) ורקיקין מה לפי מה שנדרתי לנדרי והאחרים תהא נדבה: למחרת מביא אשמו ולוגו עמו · בתוספתא דנזירות קתני לה מי שהיה ספק נזיר טמא וספק טהור, ספק מצורע מוחלט ספק טהור אוכל בקדשים לאחר ס' יום ס'

*) נ"ל ומחצה של רקיקין כו'

רבי

תוספות

סימנא בעלמא · לגירסא שלא תטעה ושלא תשכח באיזה מנחה אי"ר יהודה כי על ידי טעם זה אתו לאדכורי גמרא: למחרת מביא אשמו ולוגו · פירש בקונטרס למחרת יום · שמיני וכוונתו (דף ש·) פירש למחרת יום שמיני והכל אחד דאספק נזיר טמא ואספק מצורע טמא קאי כדמוכח בתוספתא דנזיר פרק בתרא והכי איתא התם ספק נזיר טמא וספק נזיר טהור אבל נזיר ודאי היה ספק מצורע טמא פי' מוחלט ספק מצורע טהור פי' ז) שטהור ככבר אבל מצורע ודאי היה פי' בחד גברא איירי שיש בו ספיקות הללו אוכל בקדשים לאחר ששים יום ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ק"כ יום כיצד אמרו לו נזיר טמא אתה [ואין נזיר טמא מגלח אלא עד שבעה] גלח ומנה שבעה הזה ושנה וגלח והבא קרבן מנה שבעה ומבקש לגלח אמרו לו נזיר טהור אתה ואין טהור מגלח פחות מל' יום גלח ומנה כ"ג להשלים ח) לו' מנה ל' ומבקש לגלח אמרו לו נזיר טהור אתה ואין ט) טהור מגלח אלא על הדמים *פירוש שלש בהמות חייב להביא חטאת עולה ושלמים ועל אחד מהם יכול לגלח וחטאת בהמה אינה באה על הספק ושלמי נזיר נמי טעון תנופה וזה אין יכול להניף מפני שהוא ספק מצורע טמא אבל עולה יכול להביא על תנאי והיינו דקתני כיצד הוא עושה מביא עולת בהמה ומתנה עליה ואומר אם טמא אני הרי זו חובה ואם לאו הרי זו נדבה כיצד הוא עושה להחמיר עליו מביא צפורי של חרס חדשה ונותנין לתוכה רביעית מים חיים ומביא שני צפורי דרור פירוש כדין כל מצורעין ביום תגלחתם וחטאת העוף פי' כדין נזיר טמא דשמא טמא הוא ותגלחת זו של טומאה ואינו מתחיל נזירות טהרה עד שיביא חטאתו של טומאה שחטאתו מעכבתו מלמנות נזירות טהרה אבל אשמו אינו מעכבו ומשיגלח תגלחת טומאה הוא אסור לגלח עד שימנה נזירות טהרה ולהכי צריך להביא חטאת נזירות טומאה למנות נזירות טהרה ולגלח בסופה לטהרת צרעתו ואם ישהה עד תגלחת הטומאה שיעשה אחרי טהרתו בודאי פי' מן הצרעת שאותה תעלה לו ודאי לטומאה נזרו כמו שמפרש בסוף הברייתא דימי צרעתו אין עולין לו לימי נזרו ותגלחת צרעתו אינה עולה לתגלחת נזרו כדאמר בפרק מי שאמר הריני נזיר מגלח (נזיר יז:) ובפרק שני נזירים (שם סס:) ומה שמביא חטאתו ביום תגלחתו היינו כרבי עקיבא דאמר במסכת נזיר (דף מה:) אם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בו ביום והכי נמי אי מגלח בשמיני שהרי שיהה תגלחתו ומתנה על חטאתו ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה פי' עולה שאמרנו למעלה ואם טהור אני עולה מחובתי וחטאת העוף. ספק מגלח ראשו וזקנו וגבות עיניו כדרך שהמצורעים מגלחין [ד] ומביא עולת בהמה י) [ומתנה עליה כו' והוסף שלשים יום ומביא עולת בהמה כו'] שהרי ספק נזירות טהרה הוא מונה ואינו יכול לגלח תגלחת שהיא לצרעתו עד שיזרוק עליו אחד מן הדמים ומביא עולה וחטאת [ס] ושלמים יא] (ואי עולת בהמה) ושהה עד סוף נזירות טהרה שאחר טהרת צרעתו שעולה בודאי ואומר אם טמא אני פירוש אם טמא הייתי בתגלחת ראשונה העולה ראשונה נדבה היתה או הסה חובה וחטאת העוף שהבאתי בתגלחת ראשונה מחובתי ואם טהור אני עולה ראשונה חובה או נדבה שתגלחת זו של עכשיו אינה כלום וחטאת העוף ספק ומגלח ראשו וזקנו וגבות עיניו כדרך מצורעים ותגלחת זו היתה ראויה לעשות בסוף ז' ימי ספירה תגלחתו ראשונה אבל לא היה יכול משום דגילוח ספק מצורע אינו דוחה איסור גילוח הנזיר

רבי

[מנחות ס: ופ"ע]

ר"ל אמר מייתי לדידיה לא אמר "מיני מנחה" מביא שני מנחות מב' מינים

שיטה מקובצת

א] סבר לה כר' יהודה גליון וכ"ש אי סבר לה כר"מ דאמר שתים עשרה איכא לספוקי בשש עשרה ספיקות ע"כ: מהרש"י סרנ"צ

אי נמי [סבר לה כר' יהודה] [דאמר כל המנחות][באות עשר] הרי [חמשה ספיקות אי] עשר אמר [על כל] חמשתן הוו איכא לספוקי [בתשע] מנחות כיצד [אי] תשע חלות [ורקיק אחד] אמר או שמונה [חלות ושני] רקיקין או ז' [חלות] וג' רקיקין או [ששה חלות] וד' רקיקין [או ה'] חלות וה' רקיקין [או] ארבע חלות [וששה] רקיקין או ג' חלות [ושבעה רקיקין] או שתי חלות [ושמונה] רקיקין או חלה אחת ותשעה רקיקין [הרי] תשעה והיינו גרועי ואוספי עד לחלה אחד ותשעה רקיקין ואיכא לספוקי שמא כולהו אמר רקיקין או כולהו חלות או אמר סלת או מחבת או מרחשת הרי [י"ד] וכ"ש אי סבר כר' מאיר דאמר כל המנחות באות שתים עשרה איכא לספוקי [בשש עשרה] מוסיף שנים על [הני ראשון] דאיכא גרועי ואוספי עד לחלה אחת וי"א רקיקין: אביי אמר אפי' תימא ר"ש · אינו צריך ולא השמיענו דשמעינן ליה לר"ש

רבינו גרשום

מאי מיוחדת האיל ופתח [בה] הכתוב תחילה: מיני' דמנחת הסולת קאמר מתני' דקתני יביא מנחת הסלת והיינו הא שפתח בה הכתוב תחילה הא קאמר לפרושיה [דהיינו אותה] (דאמר) שפתח בה הכתוב תחילה ולא כלום קמ"ל דהיינו היא: אלא לסימן בעלמא קמ"ל לפרושיה דמי שאומר מנחה סתם לרבי יהודה יביא אותה שפתח בה הכתוב והיינו מנחת הסלת: פירשתי שם מנחה ואיני יודע איזו פירשתי יביא חמשתן: דאי רבי שמעון כיון דאומר מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא הוי מחצה חלות ומחצה רקיקין לאו מחצה דוקא קאמר אלא מקצת חלות ומקצת רקיקין: אי נמי סבר לה כר' יהודה דאומר כל המנחות באות עשר עשר והוי חלות נמי עשר רקיקין עשר · ומשום יביא חמשתן הוי לא הוי איכא לספוקא בארבע עשרה מנחות כיצד דדילמא ט' חלות וא' רקיק או ח' חלות וב' רקיקין או ז' חלות וג' רקיקין או ו' חלות וד' רקיקין או ה' חלות וה' רקיקין או ד' חלות וו' רקיקין או ג' [illegible] או ב' [illegible] או חלה אחת וט' רקיקין הרי תשע והיינו גרועי ואוספי עד לחלה א' וט' רקיקין ואיכא לספוקי [illegible] או רקיקין או כולהו אמר חלות או סלת אמר או מחבת אמר או מרחשת אמר הרי י"ד · [illegible] כר' מאיר דאומר כל המנחות באות י"ב איכא לספוקי בשש עשרה · מוסיף שנים על הני [illegible] ואוספי עד לחלה אחת וי"א רקיקין: אביי אמר אפי' תימא ר' שמעון ואינו צריך ולא [illegible] ליה לר' שמעון דאומר מייתי ומתני · הכא נמי מייתי ומתני שהרי הביא עשר חלות ועשר [illegible]

דאמר מייתי ומתני הכא נמי מייתי ומתני שהרי הביא עשר חלות ועשר רקיקין ומתני דאי אמר תשע חלות ורקיק אחד ליהוי כו' וכן נמי אי ס"ל כר"מ ליהוי שכולהו י"ב ולהני וכו' ר' שמעון אומר למחרת מביא אשמו ולוגו · [בתוספתא] דנזירות [קתני מי שהיה ספק נזירות] טמא [וספק טהור] ומצורע [מוחלט] בספק לאחר [ששים יום] אוכל בקדשים [ולאחר] ק"כ יום מותר [לשתות] והכי קאמר [ר' שמעון] דסוף [ששים יום] יגלח ב' [תגלחות] לצרעתו [למחרת] מביא אשמו כו' ולהכי קאמר למחרת דקרבן ומצורע [אין] מביאין אותו [ביום] שנטהר בו [מצרעתו] עד למחרת דכתיב וביום השמיני יקח שני כבשים ולהכי קאמר למחרתו מביא אשמו דספק מוחלט הוא ומתני: ב] (מבקים) דמקרים וחיבת המוקים נמחק: ג] חיבת מנחה נמחק: ד] מנחה אחת: ה] נ' ובמנחות: ו] חיבת של נמחק: ז] שטהור: ח] להשלים שלשים חיבת לו' נמחק: ט] ואין נזיר: י] בהמה · ומתנה עליה כו' נראה שחסר מן הדפוס ואחר שלשים יום כו' א] הגרש"י והטהר שלשים יום ומביא עולת בהמה ומתנה כו': יא] חיבות ודאי עולה בהמה ל"ש:

א) לפני רבינו [illegible]

[illegible] ע"ב ושתה ועוד [illegible] יום אוכל בקדשים לאחר ס' יום בספק ומצורע מוחלט בספק לאחר ס' יום אוכל בקדשים ולאחר ק"כ יום מותר לשתות בין ולישמא למתים ומגלח ד' תגלחות שתגלחת [illegible] ב' ומנה ל' יום לנזירות טהרה של (יום) מיום נזירות ומגלח לסוף ל' כדכתיב תגלח הנזיר פתח אהל מועד וגו' וכשרוצה להביא קרבנו לסוף אותן ל' יום אמרינן לו שמא נזיר טמא היית ואתה נילית בשביל תגלחת נזירות טומאה שהיית חייב לגלח בסוף ז' יום דכתיב וכי ימות מת עליו בפתע פתאום וטמא ראש נזרו תגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו ועדיין צריך אתה למנות ל' יום ומנה ל' יום ומגלח לסוף ל' יום וכשרוצה להביא קרבן לנזירותו אומרין שמא מצורע מוחלט היית ואתה ב' גילוחין שגילחת לצרעתך עלו לך ולא לנזירותך שאילו היית מצורע מוחלט ודאי נזיר טמא [illegible] למנות קודם לצרעתך ולגלח ב' תגלחות ואח"כ לנזירותך אף עכשיו כן דגילוח ראשון הוי ההוא דחייב לגלח לכשנתרפא מצרעתו דכתיב וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו · וגילוח שני שחייב [illegible] לטהרתו כדכתיב וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים וכתיב והיה ביום השביעי יגלח את כל בשרו · ועלשיו רשאי לאכול בקדשים לאחר ס' יום דהשתא ודאי טהור הוא שהרי נטהר מצרעתו ואיכא למימר [illegible] נזירותו · וכיון דאמרינן ליה לצרעתך עלו ולא לנזירותך צריך למנות עוד ל' יום לנזירותו ומגלח לסוף ל' כדין נזיר טהור וכשרוצה להביא קרבנו אומרין לו שמא נזיר טמא היית ואתה נילית [illegible] מטמאה לטה שהייתה חייב לגלח לסוף ז' ועדיין צריך אתה למנות ל' יום לנזירות טהרתך מיום גילוח טומאתך כדכתיב והימים הראשונים יפלו ולגלח לסוף ל' יום כדין נזיר טהור והיינו ק"כ יום ומקמן [illegible] בין ולטמא למתים שהרי כבר עשה ד' תגלחות ונזיר טמא כדפרשינן לעיל וקאמר ר' שמעון למחרת דסוף ס' יום דמנה ס' וגילח ב' תגלחות דמוחלט ונזיר טמא והשבינן לצרעתו למחר מביא אשמו ולוגו [illegible] למחרת דקרבן מצורע אין מביאין אותו באותו יום שנטהר בו ולא עד למחרת דכתיב וביום השמיני יקח שני כבשים וגו' ולהכי קאמר למחרת מביא אשמו דספק מוחלט הוא ומתני

[illegible] ג"א ה[illegible] : [ב] [illegible] : [ג] [illegible] לעיל כו' : [ד] [illegible] : [ה] נ"א [illegible] :

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה דלמא וכו' דמיני ומנחה משמע תרין: (ב) ד"ה איכא וכו' רקיקין הס"ד ואח"כ מ"ה מייתי ומכי מייתי שתי:

גליון הש"ס גמ' אביי אמר אפי' תימא ר"ש · עי' לעיל ג ע"א תוס' ד"ה איתא:

(הרי עלי עולה מן הצאן)

ואין דוקא מן הבקר

זהו מנחת סלת

ועם ר' יהודה מיוחדת

והיינו מנחת סלת

מנחה - חד מנחה

נושא

שאלת ר' פפא - מהו

משמעות הלשון

"מיני מנחה"

מבנה

נסיון וטעות

שהמשמעות שתים

(ב' מנחות)

וקבוע אחת

נושא/מבנה

ב' גירסאות על

מני מתני דקתני

[illegible]

[illegible]

חשבון (ב' מיני

מנחה)

*תחילה קוראת למנחת סלת בשם "מנחה" סתם - עי' ויקרא ב:א

*חלות/רקיקן

*סוגריים זה דילוג כדי להקל על הקריאה

** ולשון אי סבר לה כר"מ דאומר שתים עשרה איכא לספוקי בשש עשרה ספיקות (עי' ר"ג לחשבון)